

(א) צ"מ טו: קי: ע"ש עיני
מוספות צ"מ טה. ד"ה
הנחאל, צ צ"מ טו: א;
א פ"י חוליות, ד טוכה לב,
ה אכל כבוקה פ"י רש"י
פירוש אחר,

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה נחלקה
וכי בתשובות הגאונים
נחלקה החימום:

הגהות הגר"א

[א] תו"ח כל כי אפי'
כו. י"ב ור"ף תימן דמס'
בשבתא דממילא וכן
מחמת הולאה וע"י (אולי
ל"ל ותמור) צוה קושית
המ"מ על המצוים ממני'
דכאן וכן הלאה דס"פ
המפקד וע"י בהגרי"א רש
סי ע"ד:

לעני רש"י

טרינקיי"ש [טרינקיי"ש].
גור-עין, בול-עין.
אישקוב"א. מטאטא.

מוסף רש"י

הניחא למאן דאמר.
פלוגתא היא כמחנות
(פ"א); אי אית ליה דחי
ללוקח, לפרוע חובו, לא
מצי מסלק ליה לבעל
חוב. מן ארעא, דבעל חוב
קיים, שפיר. למני למימר
דהיא דיש קרקע מותר
על הוב עם השבח, מסלק
ליה ללוקח חווי על כחו
ללוקח ולא מני אמר לוקח
הז' ל' מן ארעא שיעור
שבת, דלמר כוליה דדי
ואת ירדת בה שלח גרשות
(ב"מ טו) דארעא מעיקרא
דידיה הוי והוא דנתח לה
שלח גרשות שקל שבתא
חווי ולא כדארעא האיל
והוא מסק ציה שיעור
ארעא כולה (שם ק"ה).
בגון דשיחיה ניהליה.
ליה לבעל חוב, אפומיקי.
לא ארעא והכל מוסי' צו
דאי היה לו וזו ללוקח לא
היה מצי מסלק ליה (שם
טו). נחלקה התיומת.
שני עליו עליונים אמנע'ם
שם השדה כלה נחלקו
זה מה ונסקדה השדה
עד העלון שלמטה מהם.
חיומת, לפי שמדוכין
כחאומים (שם ב"ב).

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

לא יהא לך פרעון אלא מזה. ואי נמי הוו ליה זוזי ללוקח לא
מצי מסלק ליה: מה שהשני מוכר. ושקיל לוקח מחלה או שליש
או רביע וכן יורש. אי נמי כוליה שבתא כמתניתין מפני תקנת
השנים כדאמרן לעיל בשמעתא קמייתא [ד:]: כל זכום שפסל ליה.

HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

וכי היכי דגזולן אי אשכח הוה שקיל
מחלה או שליש או רביע הכי נמי כי
אשכח לוקח שקיל מחלה או שליש או
רביע ואליבא דר"ש: וקטליה. קל"ו:
לא קני. לשלומי דמי אלא היכי ליה
דיקלא גופיה דליכא שנוי השם
למקנייה: גזי. בלע"ז טרינקיי"ש:
קלוייטא. קרשים: הו"י. שנתקן
עלה עלה מן השדרה: חופיא.
אשקוב"א שבו מכזדים את הבית
וחולק כל הולא לשנים דמו לא
הדרא: שפירא. חבל: ה סיומת. קף
תומר האמנעי העליון תיומת היא:
מאי

מכר מה שהשביח הוריש: בעי רבא השביח לוקח בתר דבעיא
יהדר פשטה מה מכר ראשון לשני כל זכות שתבא ליה: בעי רבא
השביח עובד כוכבים מהו א"ל רב אחא מדפתי לרבינא תקנתא לעובד
כוכבים ניקו ונעבוד אמר ליה לא צריכא כגון דזבניה לישראל סוף סוף
הבא מחמת עובד כוכבים הרי הוא עובד כוכבים לא צריכא כגון דגזול
לישראל וזבנה ניהליה והשביחה עובד כוכבים והדר עובד כוכבים וזבנה
לישראל מאי מי אמרינן כיון דמעיקרא ישראל והדר ישראל עבדי רבנן
תקנתא או דלמא כיון דאיבא עובד כוכבים באמצע לא עבדו ליה רבנן תקנתא
יתיקו: אמר רב פפא יהאי מאן דגזול דיקלא מחבריה וקטליה אע"ג דשריא
מארעא לארעא דידיה לא קני מאי טעמא מעיקרא דיקלא מיקרי והשתא
נמי דיקלא מיקרי דיקלא ועביד גובי לא קני השתא מיהת גובי דדיקלא
מיקרי גובי ועבדינהו כשורי קני כשורי רברבי ועבדינהו כשורי זוטרי
לא קני ועבדינהו קצוצייתא קני אמר רבא יהאי מאן דגזול לוליבא
ועבדינהו הוצי קני דמעיקרא לוליבא מיקרי והשתא הוצי ועבדינהו
חופיא קני מעיקרא הוצי והשתא חופיא ועבדיה שרשורא לא קני
מאי טעמא דהדר סתר ליה והוי חופיא בעי רב פפא נחלקה התיומת
מהו תא שמע דאמר רבי מתון אמר רבי יהושע בן לוי ניטלה התיומת פסול
מאי

למך שדה חזירו שלא גרשות וכן מוקי לה במסקנא בעשאו אפומיקי וגם בתחילה וגם
להציא ראה מ"ט ארעא כיון דלגזינינא קיימא כמאן דגביא דמניא ואי לא מיירי דשויה אפומיקי אמאי הו"ל בחוקת צ"ח ויתמי
נייתו ראה אדרבה ארעא בחוקת יתמי קיימא דאי צעי מסלקי ליה בזוזי ועל צ"ח להציא ראה אלא דאי בעשאוהו אפומיקי איירי
וגרע כחו של בעל חוב טפי צמה שעשה לו הלוה אפומיקי דהו"ל כחמת משדותי דמשלם יליאה למי שמשביח ואילו לא עשאו אפומיקי
היה גובה הכל מן היתומים בלא פריעת יליאה כמו מלקוחות דרפישמי והשתא מנינו למימר דבלקוחות נמי אם עשאה אפומיקי יש לו
לשלם ללוקח היליאה אפי' מסיק ציה שיעור ארעא ושבתא ולמסקנא דמוקי לה הכא בעשאה אפומיקי לא נחלק עוד בין מסיק ציה
שיעור ארעא ולא מסיק וצטל במסקנא אותו חלוק דכיון שעשאו אפומיקי משלם יליאה אע"ג דמסיק שיעור ארעא ושבתא ומיהו יש
לחלק דבלקוחות כיון שיש להם על מי לחזור היכא דמסיק שיעור ארעא ושבתא אינו פורע יליאה אפי' עשאה אפומיקי דמשום דעשה
אפומיקי לא יגרע כח צ"ח צדק כיון שיש ללוקח על מי לחזור דדוקח לומר דבמסקנא דמוקי לה בעשאה אפומיקי לא קרין למה שהיה
מחלק בין מסיק ציה שיעור ארעא ללא מסיק שהרי כל אלו דברי רב אשי שהיה משיב לרבינא דבכל הספרים כתוב אמר ליה
הא דמסיק ציה שיעור ארעא כו' א"ל הכא במאי עסקינן דשויה ניהליה אפומיקי ואין דומה שהיה חוזר מדצרו הרשאוים
ומיהו אורי' לפי הספרים שכתוב בהן אמר ליה כאן צבחה המגיע לתפסי כאן כו' אותו מירוק ודאי לא קאי ומיהו צרוז הספרים
גרסינן וכי תימא כאן צבחה המגיע לתפסי כו': הניחא למאן דאמר כו'. פלוגתא היא צפרק מי שהיה נשוי (כמחנות דף פ"א: ושם)
גבי ההוא גברא דהוה מסקי ציה אלפא זוזי ומאן דאית ליה דלא מצי מסלק ליה היינו רמי צר חמא דסצר התם למימר דהיינו מתניתין:
ב"ר זכות שתבא ליה. [א] אע"ג דצפ"ק דצ"מ (דף טו: ושם) משמע דאפי' לרצ דלמור יש לו שבת צבלל הכיר צה שאינו שלו ולקחה
היינו מנגזלן אצל גזול לא יהיז שכן היינו צפרקע שאין גזולתן גופיה לית ליה שבת אצל הכא צמטלטלין שיש שבת גזולן
מפני תקנת השנים גם ללוקח ממנו יש לו: דגזול דיקרא גמטלריה. אע"ג דגזול צבחה וקטלה קני התם הו"ל דמיכר טפי:
נחלקה התיומת כו'. מלא ר"י בשבועת הגאונים (ה) ניטלה התיומת אותו הולא העליון צראש הלולב שאין הולא למעלה הימנה
והוא כשני הולין דבוקין זה צוה ונקראין תיומת וכן משמע מתוך ה"ג שרונים לפרש כן ולדבריהם לא ימנא לנו לולב כשר
כי צטורח נמלאין אותן שיש להם תיומת כזה אפי' אחד צה' מאות ויש לומר שאף לדבריהם אין פסול אלא שהיה מתחילה כענין זה ונחלק
ששנתה מצרייתו ובקונטרס פירש נחלקה תיומת שני עלים עליונים אמנעיים ששם כלה השדרה נחלקה זה מה ונסקדה השדרה עד
העליון של מטה מהן ומתוך פירושו משמע שנסקדה כל כך שגרה העליון העליונים חלוקין ומפוזרין זה מה ועוד אורי' דיש מפרשים שכל
עלי הלולב כפולין כל אחד לשנים ויש צראש הלולב צסוף השדרה כל צ' עליון יולאין ממנה שכל אחד כפול לשנים כשאר עלי הלולב ואותם שנים
עליון הולאין מראש השדרה נקראין תיומת ואכהו צעי נחלקה מהו את השדרה מהו את נחלקו זה מה דהיינו קצת מן השדרה ויהיה אין רוצ הלולבין
נמלאין כענין זה ומלא מקום יש לומר דצעי דאי משתכח כה"ג תיומת ומחלקה מהו: ניטלה התיומת פסול. נראה לר"י דהא
דלמור כענין ראשו פסול היינו שנקטמו הרבה מן העליון תדע דאין לך נקטס יותר מצטלית התיומת ומשמע דוקא ניטלה אצל
נקטס כשר ועוד ארי' למני דמימר דניטלה אנטריכא ליה דס"ד דהוי דר טפי כשניטלה כולה יותר מנקטס:

צו.

עין משפט
נר מצוה

כו א ב מ"י פ"א
המלכות מלה ולוה
ה' ו סגנו עשין 5 טושי"ע
ח"מ סמוך קטו ספיק צ:
כו ג ד מ"י פ"ב מהל'
מילה הלכה ד עיני
בהשגות ומ"מ סגנו עשין
עג טושי"ע ח"מ סמוך סגנו
ספיק ד:
כה ה מ"י שם הלכה ה
טושי"ע שם ספיק ה:
כז ו מ"י שם טושי"ע שם
ספיק ו:
ל ז ח ט מ"י שם הלכה
יג סגנו שם טושי"ע ח"מ
ספיק ח:
לא י כ מ"י שם הל' ד
טושי"ע שם ספיק ט:
לב ל מ"י שם טושי"ע שם
ספיק י:

רבינו הנאל

הב לי גירוא דארעא.
פ"י גירוא מידה. אמר
רבא גזל והשביח ומכר,
גזל והשביח והוריש
מה שהשביח מכר ומה
שהשביח הוריש. רבי'
הנאל וצ"ל ורוב
המפרשים פירשו הך
דרבא שגזל קרקע
והשביחה. דיקלא ופסקיה
בגובי גובי נמי לא
קני. מ"ט השתא נמי
גובי דדיקלא מיקרו.
פ"י התיבות. עבדינהו
קצוצייתא קני. פ"י שעושין
ממנו צינור. אמר רבא האי
מאן דגזול לוליבא ועבדא
הוצי קני. מ"ט דמעיקרא
לוליבא והשתא הוצי.
הוצי ועבדינהו הפיא קני.
מעיקרא הוצי והשתא
הפיא ועבדינהו
שישורא לא קני. מאי
טעמא דהדר סתר ליה והוי
אפיא. והוא כעין שביירה
מעין פרצה. נפרדו עליו
כשר, שנתפרדו בחוצין.
פ"י אחר גזל לוליבא
ועבדיה הוצי שנטל עליו
עלה עלה בלבד, גזל הוצי
ועבדיה הפיא. שחילק
את העליון וקרין ועשאן
לטאט הבית. שישורא
חבל קטן.